

מת (חיפה) 58696-09-25 - מדינת ישראל ע"י נ' ספואן מונזר ע"י

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 58696-09-25 מדינת ישראל נ' מונזר(עציר)

לפני כבוד השופט בוריס שרמן

המבקשת מדינת ישראל ע"י ב"כ

נגד

המשיב ספואן מונזר ע"י ב"כ עו"ד ליאור בר זוהר, מטעם
הסניגוריה הציבורית

החלטה

לפניי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

1. לפי עובדות כתב האישום, המשיב והמתלוננת הינם מכרים. ביום 6/9/25 הגיעו המשיב והמתלוננת לרחוב יואל בחיפה ברכב בו נהגה המתלוננת והמשיב ישב לצידה. בין השניים התגלע ויכוח על רקע דרישת המתלוננת כי המשיב ישלם עבור הסעתו למקום. במהלך הוויכוח המשיב קירב סכין לפניה של המתלוננת ובהמשך אף דקר את המתלוננת עם הסכין בזרוע יד ימין. הסכין ננעצה בידה של המתלוננת והמשיב ברח מהמקום. למשיב יוחסה עבירת **פציעה כשעברייין מזוין**.

2. בבקשת המעצר ובדיון לפניי פירטה ב"כ המבקשת את הראיות שנאספו לחובת המשיב, בהן הודעות המתלוננת וחברתה שנכחה ברכב בזמן האירוע, עדות חברו של המשיב שמכחיש את טענת המשיב כאילו נתן למתלוננת את הסכין במתנה, סרטון מצלמות אבטחה (כולל שמע), תיעוד פציעת המתלוננת וראיות נוספות. המבקשת מפנה למסוכנותו הרבה של המשיב, שדקר את המתלוננת ללא כל הסבר רציונאלי. עוד מפנה להרשעותיו הקודמות הרבות בעבירות אלימות ורכוש ולכך שהשתחרר ממאסר בפועל פחות מחודשיים לפני האירוע. בין היתר, המשיב הורשע בעבר בהפרת הוראה חוקית - מעצר בית בפיקוח אמו, שהינה אחת המפקחות המוצעות גם כעת.

3. לטענת ב"כ המשיב קיימת חולשה בראיות לכאורה המשליכה במישרין על סוגיית המעצר. נטען, כי הבדיקות שנערכו בסכין שנתפסו לא קשרו את המשיב לנגיעה בסכין והדבר מחזק את טענת המשיב לפיה המתלוננת פצעה את עצמה. ב"כ המשיב הפנה לסרטון מצלמת אבטחה שתיעד את האירוע

עמוד 1

וטען כי הסרטון סותר את גרסת המתלוננת לפיה המשיב יצא מהרכב, הגיע סמוך לחלון הנהג והיכה אותה במכת אגרופי. עוד נטען כי המשיב הוריד את חולצתו על מנת לחבוש את הפצע, והדבר מחזק את גרסתו לפיה המתלוננת פצעה את עצמה. ב"כ המשיב טען כי גרסת המתלוננת לא מהימנה. בנוסף, המתלוננת לא נעצרה למרות שמהחומר עולה כי בהמשך האירוע היא דרסה את המשיב עם הרכב. באשר לעדות חברתה של המתלוננת, נטען כי היא מסרה עדות ראשונית בלבד ולאחר מכן הפסיקה לשתף פעולה. ב"כ המשיב לא חלק על קיומה של עילת מעצר אך נוכח חולשת ראיות לכאורה הציע להסתפק בחלופה בפיקוח בת זוגו של המשיב.

דין והכרעה

4. כידוע, "במסגרת בחינת מכלול הראיות בתיק, מורה ההלכה הפסוקה כי, ככלל, יש לבחון את קיומן של ראיות לכאורה, בשלב זה של ההליך, על פי מבחן "אם נאמין". על פי מבחן זה, בעת בחינת קיומן של ראיות לכאורה, על בית המשפט לשאול עצמו אם בהינתן שיאמין לראיות התביעה כפי שהן מובאות בפניו, יהיה בהן כדי להביא למסקנה שהנאשם ביצע את המיוחס לו... לכלל האמור יש חריג המתייחס לנסיבות בהן בית המשפט מוצא בראיות, כבר בשלב הבדיקה לכאורה, סתירות ופרכות מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה" (כב' השופט י. כשר בבש"פ 4496/24 פלוני נ' מדינת ישראל, החלטה מיום 21/7/24, פסקה 27). לאחר עיון בכלל הראיות שבתיק החקירה, לרבות צפייה בסרטון מצלמת אבטחה ברח' יואל, לא מצאתי כי בחומר ראיות קיימות "סתירות ופרכות מהותיות וגלויות לעין" הפוגמות בראיות המאשימה.

אכן, ביסוד כתב האישום הונחה גרסת המתלוננת, עליה חזרה במספר הזדמנויות, לרבות בשחזור מוקלט ובעימות מוקלט עם המשיב. אלא שעדות המתלוננת לא עומדת לבדה. הגם שה"ב, חברתה של המתלוננת, מסרה עדות ראשונית בלבד ולאחר מכן לא אותרה, גרסתה תואמת את גרסת המתלוננת. זאת ועוד, המתלוננת חזרה על עיקרי גרסתה בהזדמנויות רבות: בשיחת טלפון עם אמה, בפני השוטרים בשטח, בפני חובשי מד"א ובפני רופאים בבית חולים.

חוששני שלא אוכל ללמוד מסרטון מצלמת אבטחה ברח' יואל הכולל שמע כי תוכנו פוגם בגרסת המתלוננת. צפייה בהגדלה מלמדת כי המשיב נראה יוצא מהרכב כשהוא מחזיק בידו חפץ מסוים, שבהחלט יכול להיות סכין, אותו הוא מכניס לכיסו. זאת ועוד, לאחר האזנה לתוכן הדברים שהוקלטו אני נוטה להסכים עם החוקר שהכין דוח צפייה כי המשיב נשמע מאיים "לחתוך את פניה" של המתלוננת (או ביטוי דומה מאד) שניות לפני פציעתה. הדבר מהווה חיזוק עקיף לגרסת המאשימה.

בנסיבות אלה לא מצאתי כי העובדה שלא נמצאו ממצאים ישירים הקושרים את המשיב לסכין פוגמת באופן ממשי בראיות המאשימה. עוד איני סבור כי לטענת המשיב בדבר "אכיפה בררנית" יש ליתן משקל ממשי בשלב הדיוני הנוכחי, בשים לב למצב הראיות, חומרת פציעת המתלוננת ביחס לחבלות שנגרמו למשיב בעת "דריסתו" והסברי המתלוננת להתנהגותה (איני מתעלם מהקללות הקשות והאיומים שהמתלוננת משמיעה כלפי המשיב).

5. אל מול גרסת המתלוננת עומדת גרסת המשיב. מבלי להיכנס לעוביה, היא מעלה תהיות לא פשוטות. לטענת המשיב, המתלוננת, בעודה יושבת בכיסא הנהג ברכב, ניסתה לדקור אותו ברגלו, כשהוא יושב בכיסא הנוסע, אך הסכין פגע בידית הילוכים, הסתובב וגרם לפציעת המתלוננת באמה יד ימין. המשיב לא פירט האם המתלוננת החזיקה את הסכין ביד ימין או יד שמאל. לפי התיעוד הרפואי למתלוננת נגרם פצע דקירה שהגיע עד העצם וגרם לפגיעה קלה בעצם (לא נגרם שבר). השאלה עד כמה הממצאים האובייקטיביים שנאספו תואמים את גרסת המשיב אל מול גרסת המתלוננת תתברר בהליך העיקרי.

6. כפי שהעיר כב' השופט ע. גרוסקופף בעמ"ז 24445-08-24, 27825-08-24 פלונים נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 27/8/24, פסקה 6), "שאלת אמינות המתלונן, והאפשרות כי הוא פיברק את כל האירוע על מנת לפגוע בבנו העורר 1, היא נושא אשר במובהק יש לבחון בתיק העיקרי, ולא במסגרת הדין בראיות לכאורה. כך, בהעדר ראיות ברורות לכך שמדובר בבדיה, ובהעדר סתירות גלויות בחומרי החקירה שביכולתן להציג את גרסתה של המדינה כמשוללת יסוד." בענייננו ברי כי לא מדובר בבדיה - על ידה של המתלוננת פצע דקירה, ועצם האירוע האלים אינו שנוי במחלוקת. בשלב זה של ההליך הפלילי מתקיימות ראיות לכאורה בעוצמה תקינה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום.

7. ב"כ המשיב לא חלק על קיומה של עילת מעצר. אכן, עסקינן באירוע חמור במהלכו המשיב דקר ופצע את המתלוננת בשל ויכוח על עניין כספי פעוט. הפציעה הצריכה טיפול רפואי משמעותי. על כך יש להוסיף את עברו הפלילי המכביד של המשיב הכולל 8 הרשעות קודמות בעבירות שונות, לרבות עבירות רכוש, אלימות, איומים ועוד. לחובת המשיב גם מספר הרשעות בעבירות של הפרת הוראה חוקית ובריחה ממשמורת חוקית. המשיב ריצה מספר מאסרים. מהמאסר האחרון הוא שוחרר פחות מחודשיים לפני שהסתבך בביצוע עבירות נשוא ההליך הנוכחי. עוד עולה מחומר הראיות אינדיקציה לשימוש המשיב בסמים קשים.

מסקנתי מהאמור הינה כי נשקפת מהמשיב מסוכנות גבוהה לשלום וביטחון הציבור ובנוסף קיים סיכון גבוה של הפרת תנאי שחרור.

8. נוכח עוצמת עילות המעצר, עברו הפלילי המכביד של המשיב ואורח חייו איני סבור כי המשיב ראוי למידה בסיסית של אמון שמאפשרת בחינת חלופה ביתית.

9. למעלה מן הנדרש אציין, כי מכתב האישום בהליך הקודם, בו הורשע המשיב בין היתר בהפרת הוראה חוקית, המשיב הפר את מעצר הבית אליו שוחרר בפיקוח אמו המוצעת כמפקחת העיקרית גם כעת. במצב דברים זה לא מצאתי להתרשם מהחלופה המוצעת באופן בלתי אמצעי. "ההלכה היא מקדמת דנא כי ההחלטה האם להתרשם באופן בלתי אמצעי מהמפקחים המוצעים מסורה לשיקול דעתו של בית המשפט הדן בהליכי המעצר, וכי החלטה זו תלויה בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה (בש"פ 7413/19 מזרחי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 [נבו] (17.11.2019); בש"פ 5320/24 גבארין נ' מדינת ישראל, פסקה 14 [נבו] (16.7.2024)), ואין חובה שיעשה כן" (עמ"ז 10275-08-24 פלונים נ' מדינת ישראל,

.(14.08.24

10. לאחר שמצאתי כי קיימות ראיות לכאורה וקמה עילה למעצר המשיב, בהעדר חלופה הולמת, אין מנוס מהארכת מעצר המשיב עד תום ההליכים, וכך אני מורה.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ח' תשרי תשפ"ו, 30 ספטמבר 2025,
בהעדר הצדדים.